

Luottamuspeliä

Viikon päivät sitten Kemiöntien alussa oli tapahtunut onnettomuus, jossa henkilöauto oli posauttanut tien vieressä seisseen rekan perävaunun alle. Ajoin paikan ohi ja ihmettelin, miten noin on voinut sattua. Sitten lehdessä selitettiin tapahtumien kulku. Rekka oli jättänyt perävaununsa linja-autopysäkillä. Nuppiauto oli sitten pyöriskellyt tiellä ja ilmeisesti hämännyt henkilöautoilijan. No, käräjäoikeus on varmasti viisas ja panee vastuut oikeinpäin.

Tapaus kuitenkin jäi kuitenkin mieleen muhimaan. Sujuva liikennehän perustuu luottamukseen. Pitää voida luottaa siihen, että esimerkiksi vastaantuleva auto normaalisti ajaa omaa puoltansa ja että sivutieltä tuleva väistää. Jos aina pitäisi olettaa, että toinen tekee mitä vain, kuten hirvi, ei Suomenkaan hiljaisesta liikenteestä tulisi mitään.

Ajelin tässä viikolla jälleen Kemiöntietä pimeässä ja aivan sairaassa sumussa. Tietä ei paljon näkynyt. Vastaantulijoita oli, mutta koska he ajoivat varovasti ja omalla puolellaan, kaikki sujui mukavasti. Sitten näytti edessä tulevan auto. Ei, vaan melkein seisovan. Hiljensin ja yritin omalta puoleltani ohitse. Tuli penkkaa vastaan. Lopulta äkkäsin, että siinä seisoj auto tien väärällä puolella, osittain pysäkillä ja täydet valot päällä. Ja se oli taksi, valkoinen kalliimmanpuoleinen. Taisi olla vieläpä koulu-kyyti, jos nyt sumulta oikein näin. Miten olisivat vastuut, jos sumussa tällaisen auton nokkaan rusauttaisi. Tiedän kyllä, miten olisi lain mukaan, mutta entä moraalisesti. Hyvät ammattilaiset, jos kiireiltänne pysähdytte sumussa tien väärälle puolelle, sammuttakaa ainakin ajovalot ja pankkaa parkit päälle.

pajen